

Îngerul de sub penelul nopții

Daniel Vișan-Dimitriu

Prin gândul meu, e tușa care-n vis
Mi-a dezvelit făptura ta divină
Când, parcă într-o joacă, și-a permis
Privirea-mi, pentru-o clipă, s-o rețină.

Dar a trecut apoi, ca un pendul,
Pe tot ce-mi apăruse și-a schimbat
Ce mi-a plăcut și n-am privit destul,
Cu vâluri încărcate de păcat.

Pe-un sens de iad, pe-un sens de rai, apoi,
Dezvăluia penelul, rând pe rând,
Când trupuri ce se arcuiiau, vioi,
Când îngeri printre visuri lunecând.

Am vrut să îl opresc. N-am reușit,
Dar mi-am oprit privirile din vis
Doar înspre partea-n care te-am privit
Și să o mut din nou, mi-am interzis.

Cred că penelul nopții, fermecat,
A înțeles că inima mi-e plină
De-un singur chip și singur, dintr-odat',
Mi-a dezvelit făptura ta divină.